

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 459/2014
22.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.В., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. Д.Р. и адв. И.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К бр.43/12 од 27.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1436/13 од 25.02.2014. године, у седници већа одржаној 22.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окр. Д.В. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К бр.43/12 од 27.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1436/13 од 25.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К бр.43/12 од 27.02.2013. године окр. Д.В. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 1436/13 од 25.02.2014. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног, адв. Д.Р. и адв. И.М. поднели су захтев за заштиту законитости, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и обе пресуде укине а предмет врати Вишем суду у Прокупљу на поновно одлучивање, или да обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окр. Д.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Браниоци окривљеног као разлог подношења захтева наводе повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 4. ЗКП, али у захтеву не опредељују конкретно ни једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

У образложењу захтева браниоци окривљеног наводе да ни првостепени ни другостепени суд нису ценили најбитнију околност за постојање овог кривичног дела и то да је реч о незнатној количини дроге, да та количина дроге указује да је дрога намењена за личну употребу а никако за продају, што потврђују сви изведени докази током поступка, нарочито саслушани сведоци, затим да је осуђени открио лице од кога је предметну дрогу набавио, коју чињеницу судови нису ценили, као ни чињеницу да окривљени до критичног догађаја никад није био осуђиван нити се бавио криминалним радњама, да је суд морао да уважи чињенично стање из материјалних доказа и да узме у обзир исказ сведока – полицијских службеника П.М. и Н.Р., да је наводно признање окривљеног морало да се провери за догађај 17.02.2010. године, јер изведени докази указују супротно, да се исказ сведока З.Ђ. није могао прихватити, затим да је другостепени суд повредио закон одбијајући жалбе окривљених и његових бранилаца, да нађени пакетићи указују да је окривљени ... поделио да се не би предозирао, да ни једним доказом није потврђено да је нађена дрога држана ради продаје ...

Изнетим наводима захтева којима браниоци полемичу са оценом изведених доказа од стране нижестепених судова и износе сопствену оцену изведених доказа, исказа саслушаних сведока, браниоци у суштини оспоравају чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту

законитости, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окр. Д.В. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.